

९

130

44

१२ तीयेत्तीयाथ प्रतिज्ञा १५ गौण्या वृत्तसाधना १९ वेदधर्मस्तुछतादिः २० निर्वीजं न विधेयं स्यात् २३ शेषकार्यं न वाज्यतः २० प्रकृतौ प
 र्णतादि १७ अंगां गिनेः बहिरादिः २४ परक्रयः सामिकर्म २० ॥ चतुर्थे तु याध्यायप्रतिश्रवः २० सर्वार्थ रवदिरादि १६ द्रव्यादौ न फलार्थता २०
 राजसूययज्ञः फलं १२ क्रमः कृत्या नियम्यते ॥ ११ पंचमेकमः कृत्यनियस्यते २२ पदाथे नित्यमपीयते १२ संख्यायसदिने कशाः १५ कृत्ययमिं पा
 ठबाधः १॥ ॥ षष्ठे कर्मः साध्या न साधनं १४ सत्रे प्रत्येकमेव च ११ अशक्त्या त्वंगा हनं स्यात् २१ नाशे वृत्तं त्यज्यतः १४ अयुदयचनकमप्रित २३
 सत्रं कुर्युस्तुल्यकल्पाः ७ सर्वस्वे जनकादिन १६ चतुर्होत्रा तु लौकिके ११ ॥ ॥ सप्तमे परिश्रवानध्याः स्युः ५ गीतिः सामतुन श्रिता ५ नामाति
 देशकं चायु १४ लिगातिदेशः सौयदौ ३ ॥ ॥ ८ माथस्य प्रतिश्रुतिः २० पयसा वाजिने वसः ६ स्नान साम्यान् नवोदकः ६ दर्वहोमे च नम
 ता ५ ॥ ॥ नवमे सत्त्व प्रमादार्थ स्मरणं २० गीतेः सामादिरूपता ३१ ब्रीह्यादिमंत्रमुद्यः स्यात् १५ समा सोहश्च वृत्ति १५ ॥ ॥ दशमे लुप्ता
 र्थबाधो विहृतौ १४ पाकः स्यात् १५ लवरो २५ पश्वादो वोदको स्तिच २१ उपहोमे न ना रिष्ठाः २६ ॥ लोपांत्यस्यैव विहृतौ २६ न च स्तोत्राग
 मांनि २३ हृदयादिप्रशोह विः २० नाषे यं पयु दासता २० ॥ ॥ एकादशे प्रकृतीष्टोफलसह ११ कालाद्यैक्यं प्राकृतोष्टः १६ अंगां गिनोः कालभेदः १६
 कर्तुं रक्षिण्यभेदः १२ ॥ ॥ द्वादशे पशुगानि प्रसज्यंते २१ त्रेतापाकाद्य साधनं १५ कृत्यं च वाहता बाधः १६ जपाशीरादिषु वसः १६ ॥ इति च

२

पूर्वत्वं प्राकृतश्रुतौ ॥ १९ ॥ तत्रापि यावदुक्तं स्यात्स्विष्टकृच्छ्रेषकार्यहृत् ॥ शंदितांतादि नित्यं स्यात्सोतता पूर्वतो भवेत् ॥ १० ॥ स्युस्त्वपूर्वा उपसदो वरच
 श्रुतये वनः ॥ वैकल्पिकैक नियमः प्रत्याम्मानाश्च बाधनं ॥ ११ ॥ समुच्चयोपपयोर्न शुक्ल ब्रीह्या विकल्पनं ॥ पंचावनाः पशुः सर्वो नौषे र्थं पर्यु दासता ॥ १२ ॥
 न तोपशावितिनसानसौम्य इति तुल्युतिः ॥ विकल्पः षोडशिन्युक्तो जर्ति लादे विधिर्न च ॥ १३ ॥ होमो मि वारणे नित्ये अग्न्याधे ये च सा प्रयत् ॥ दीक्षिते य पु दासाः
 स्युर्निषेधा इति केचन ॥ १४ ॥ बाधो विशेषात्सामान्यस्योपसंहारवर्णनं ॥ स्वाहाकारः सर्वहोमे न्यति प्रा ह्यातिदेशनं ॥ १५ ॥ हविश्चतुरवद्यं नोयां शुपा
 जेपित भवेत् ॥ प्रागेव सोमो नैद्रागो धौर्व नोपां शुयाज कु ॥ १६ ॥ देवता नियता तत्र पोर्णमासीतयेव च ॥ अग्नेयमात्रेपि स व प्रकृतीष्टो फलसं है ॥ १७ ॥ एकोप
 कारणं गानितेषां च स्यात्समुच्चयः काम्याभ्यासः प्रतिफलमवुद्वातः सह नृच ॥ १८ ॥ सवैषिधेतु सलक्ष्णां गा हयाफलं बहु ॥ कपिं जलेषु त्रित्वं स्या
 दुरादो हने न तत् ॥ १९ ॥ कालाद्यैक्यं गतं त्रं चान्तः सौम्याये यो न तत् ॥ कालाद्यैक्यं प्राकृतोष्टे रंगेषु च तदंगिभिः ॥ २० ॥ प्रतित्रिकं त्वंगमेवो ध्वरकल्पा
 मित द्विधा ॥ सवसा होमैक्यं पशुषु कालभेदे मिदामता ॥ २१ ॥ अंते यथा हति स्तद्वत्संगोप्यवभृथो मतः ॥ विहारयोरंगावृत्तिः कर्त्तव्यं तं यो मतां ॥ २२ ॥
 आपरागिकभेदोत्र ब्रह्म सामिन्नक मप्रित ॥ स्वात्पं च शारदीये सा सह सोमक र्थे गभिः ॥ २३ ॥ तुष्योगोथक मप्रित निष्का सेतुर्न निर्वोपः ॥ अंगां गिनोः
 कालभेदो गत्व्या धानं तत्र तत् ॥ २४ ॥ सोमो गपशु यैक्यं तत्र सं स्कारचं त्रता ॥ यूपैक्ये स्वस्तं तत्र त्वं विषाणाया अहर्गणि ॥ २५ ॥ नानाबीजवग्विस

सतिसंभवे ॥३॥ भस्मं मंत्रे विभागः स्यात्तत्प्रांत्त्रा विभक्तता ॥ प्रैस्थिता देवतानो ह्यतथोपात्नी वृत्ते गते ॥३॥ त्वेष्टानो सैतत्रैव त्रयेष्टिंशदपीदृशाः ॥ देवैश्च
 नुवषङ्कारे नैद्रौ गेत्विंशपीतवाक् ॥३६॥ नौनाद्यं दस्यधमत्रोऽनैद्रौ नो हो नो गौ स्तिता ॥ वेदेधमस्ति स्तिता दिसपांश्चाधो न सामव ॥३९॥ उभयैकानिभूय
 स्वाहं क्रिया विनयोऽर्घ्यपि ॥ क्रमश्च विनियो न्नास्यात्संभारव्या विनियो जिका ॥४०॥ कृत्यालिंगस्य बाधः स्याद्वाक्यस्यापि च लिंगतः ॥ वाक्यालंकरणं
 बाध्यं स्तानं प्रकरणेन च ॥४१॥ स्तानोत्समारव्या बाध्यास्यात्सबाधस्तथैरितः ॥ नाहीनता च प्रकृतेर्द्विबहु प्रलिप्यता ॥४२॥ जौवै न्युत्कर्षणं नैवोक्तं
 षः संतर्दने मतः ॥ नौघे प्रयो मे प्रवृज्यात्पृष्ठं तुल्य्या प्रपिष्टता ॥४३॥ वरावे वलुसोत्कर्ष्या नैद्रौ यो ह्येनं सामता ॥ निर्वीतं नैविधेयं स्याद्विधौ तस्य प्रधान
 के ॥४४॥ उपवीतं तु दशगिमुपवीते विधिमतः ॥ यैज्ञोपवीतिनो नासौ पुरोदत्तै विधिर्ननु ॥४५॥ विध्यात्तय रिरधति दिग्बिभागे विवीतवत् ॥ पूर्णतादि
 चतुदस्या द्विधिनं नित्यमित्यय ॥४६॥ ज्ञं भामंत्रः क्रतोरंगं नौवगोरणवर्जनं ॥ उदकं भाषातानं च स्वर्णधारणमेव च ॥४७॥ जयास्त्रेता वत्क्रमं गिमेव दा
 नेष्टिरेव च ॥ दत्तुः सैवेष्टि रदित्ता कर्मगिं वमने यजि ॥४८॥ साय एव मने कार्या नग्ने ये सर्वदानता ॥ नैकस्मादेष कायं स्यादेकस्माच्च तदा दत्तः ॥४९॥
 चतुर्धाकरणे भूषः ॥ शेषकायं नैवाज्यतः ॥ साकं प्रस्थाये चतुर्लौत्रा मेण्याग्रहपुत्र ॥५०॥ तंत्रं तत्सर्वं पृष्ट्यां तंत्रं तन्नैद्रौ वायवे ॥ सोमे भक्षो भवत्येव ॥ २

संभारव्यानिमित्तकः ॥५१॥ उद्गारं नक्षः स्तोत्रं गार्भं सोमावस्तुतो भवेत् ॥ वेषङ्कारो गस्तहेतुर्होमश्चाभिषेवस्तथा ॥५२॥ समुच्चयो भस्मणानां वर्षद्वे
 त्तादितः पिबेत् ॥ अनुत्ताप्य च भक्षः स्योन्मंत्रेण च दिष्टते ॥५३॥ तन्मंत्रस्य विभागः स्यात्प्रात्रेक्ये चोयै हृतता ॥ भूषोपनेत्री याज्येष्टा स्तिभिर्नौ च म
 सोयजौ ॥५४॥ ब्राह्मणा दश भक्षेयुः ॥ प्रैष्टौ तौ पूर्णता दिव ॥ सा स दश्यंतु विहृतौ नैत्यं नैमित्तिकं जपेत् ॥५५॥ काम्यं तयोर्बाधिकं चाधो नैत्यथ
 मिष्यते ॥ नक्तं त्वंगं तदग्न्यग्निं स्थाप्य नैष्टयो मताः ॥५६॥ अग्नीमो प्रीप विधंतः सप्तानो दोहयोर्विधिः ॥ अग्नीमि नोर्बहिरादिः फलैर्ध्वं वपनादि
 च ॥५७॥ ग्रंहाः पुमश्च सवर्धिरशोनाना पृथयोस्तथा ॥५८॥ ग्रहंगमं चैव दध्या र्थं च त्रिण्योद्यं निधर्मकं ॥ सोमिन्त्यः सोमविहृतिः सोम्यं प्रतिनिधौ
 विधेः ॥५९॥ प्रौती केष्ये वमेव स्तानां न सप्तो विधिः ॥ अग्नीमि नोर्बहिरादिः फलैर्ध्वं वपनादि च ॥६०॥ सांगो या सोमिकी वेदिरभि मरामि नैत
 था ॥ सोमांगं दौ क्षिणा दीक्षा वेदे र्यांगतौ निव ॥६१॥ हे विधानं देश परं दक्षिणो वत्सु च त्विजः ॥ प्रिन्नौः स्युः सोमवरेणैश्च म्रैसा ध्वयं वस्तथा ॥६२॥
 बहुकृते स्तेपि नाना तत्रापि दशते मताः ॥ अंतिग्न्यः शमितानान्य उपगाश्चेतथा मताः ॥६३॥ सोमि विकल्पन्य इष्टः स्युः सप्त दश च त्विजः ॥
 नियतो दक्षिण भिस्तौ स्त्री सप्त दशो मतः ॥६४॥ समान विधिताग्नीनां समो रव्यापुं न्रिया मिका ॥ तद्वोधश्च विशेषेण प्रोक्ता स्ताक विदेवतु ॥६५॥ चम
 सैधैर्यु बाधो न समारव्यो चोदका वरा ॥ पेरि क्रये स्वामि कर्म वचनातु सैक्य त्विजां ॥६६॥ पुंसं स्कातया जमाना वचनाद त्विजामपि ॥ तपश्च याजमाने

स्याद्वचनाद्यत्वेनामपि ॥ ६६ ॥ सर्वविजाहोममालाद्यात्विजं न गुणात्मलं । प्रत्येगाशीर्ननुर्गुणं स्वर्गमिन्नोत्तमं नु ॥ ६७ ॥ जैरेववाप्यः बृहती च द्वात्रिंश
 धैर्यवागिनः । विरोधे कुर्यात् होता प्रेषा प्रेषार्थकं र्त्तमिन्न ॥ ६८ ॥ प्रेषिता धूपुरत्रै स्यात्करणे सौमिगं फलं । असंतापो यात्विजं तुर्वपदेशे च तद्देवत ॥ ६९ ॥
 बौहिर्धर्मो गंगामिनोः स्यान्निष्पावटबहिर्षः । यैर्विन्नविधत्ता द्वाष्टकले प्रैलतग्रहः ॥ ७० ॥ काम्यं प्रधानं रूपं शुभेनांगे नवनीतयुक् । असुत्पाकौलेप्यं
 गेतत्सुत्पापां पशैवः सह ॥ ७१ ॥ तरे संसवनीयांगं । तुर्याध्यायप्रतिश्रवः । लक्षणं पुरुषार्थस्य विधेयं न फलं मैतं ॥ ७२ ॥ काम्ये गुणो न केतव्यः । पुमैर्धर्मविणा
 ज्ञं । पयुं दास्यो नीक्षणादौ प्रदेयं स्यादिनो यजौ ॥ ७३ ॥ पश्वैर्कृतं तु यागांगं । लिङ्गमप्येव मिष्यते । अपूर्वमाश्रयिष्वस्तिसाम्यं वैषम्ये प्रयगां ॥ ७४ ॥ वैकिना
 थं न दध्यादिपैदकर्मप्रियो जकं । अर्थाप्रिधाने कर्मैवं शक्यं होतकर्मव ॥ ७५ ॥ औग्रेयादेः स्थिष्टस्त्रहविष्ये सुसारणं तथा । प्रयोचो रोपभृतम नृपो
 जांगमेव तत् ॥ ७६ ॥ औष्ट्वेचुचतुष्टे दे । खैवंथं श्वदि रादिना । प्राचीशारवानुदिग्वादो मूलं वा कोऽयमेव सा ॥ ७७ ॥ हरितौ प्रतिपाद्यासार्पणीतानि नयेत
 थादंडो न त्वर्थकर्मविषाणा प्राप्तेन तु ॥ ७८ ॥ प्रतिपाद्यं सोमलिप्तं कालादो नियमो विधिः । द्रव्ये गुणकृतिश्चैवं संस्कोरे च तथैव तः ॥ ७९ ॥ याग
 स्यैलक्षणं प्रोक्तं होमैलक्षणमेव । दानैलक्षणमप्यत्र प्रयोगोपयोगो मयोः ॥ ८० ॥ देव्ये देवान्वये यागो होम आसेवनाधिकः । औत्तिष्यादौ बहिरेका
 द्रव्यादे निफलो र्थता ॥ ८१ ॥ काम्यमनैमिजिके नित्ये दध्यौ देरुभपायता । ययो व्रतं तु कल्पार्थं फलं विम्वजितो स्तिव ॥ ८२ ॥ तन्मानेकं त्वेकमेव

130
 4 (A)

दावनुषंगे च वर्णितः ॥ ८३ ॥ अित्यत्यादौ चानुषंगो व्या २१ वाये सन संमतः २२ अभिभंश १८ त रात्क मर्थाभ्यासा २३ दपिकर्ममिता २४ विद्वद्वाङ्मो
 नुवादः स्यादंत ४ रायज्विधिर्मतः । तथा पवाराग्नि होत्रे च पशु सोमवचोस्तथा ॥ २५ ॥ संखयाकर्म मे दोष संज्ञया ६ च संष्यते । गुणं च कर्म मे द- ३
 स्यादग्नि होत्रे तु ९ नास्त्ययं ॥ २५ ॥ इन्द्रियाथं दधीष्टं नः कर्मा १२ न्यद्रवती क्रतौ । हीषा १३ दैर्न फलार्थत्वं व्य १४ वस्त्रनिधनेषु च २६ ॥ २३ तत्सा १ प्रायश्चित्त
 त्वम २ वेष्टे न भिदा मता । वसंताधा ३ न विधिता दास्तायण गुणात्मलं ॥ २४ ॥ वा ४ यथा दौ यजि विधिर्वत्सालं भेष ६ जिर्ननु । वस्तुपधाने प्येवमेव पालीवतपजिर्न
 चा १७ अंश्व ९ दाम्यौ प्रहावेवामि १० गुणो न युजिर्मतः । प्र ११ क्रियांतरलोभेदः फलसंस्कार्ययोस्त १२ था ॥ २१ ॥ स्तनिधौ कर्म १३ मे दोनग्निरेमा १४ मात्रयुज्य
 पि । या २४ वज्जीवेक १४ म विधिः शा २ स्वाभेदेन कर्ममिता ॥ ३० ॥ तृतीयाध्यायप्रतिज्ञा ॥ यो राथं शोषलक्षणं । निरैस्तोवादरेः पक्षोर्वधातादेर्न संकरः ॥ ३१ ॥
 यैव स्थितं स्यादि कार्यमारुण्यं न व्यवस्थितं । ग्रहैकत्वं विवक्षान्वमं लेषु न संमृजिः ॥ ३२ ॥ अनर्थको गावतारः प्रयो जांगमभिक्रमः । दृशांगिमे
 पवीतं स्यान्नेष्टांगं वारेणो दिवा ॥ ३३ ॥ वार्जधौ न प्रधानांगमुत्तरांगं न बागमम चतुर्धाग्नेयं एव स्यादौ व्योक्ते स्तौया स्तिता ॥ ३४ ॥ पुरे व्याधुं गं मुनिर्ले
 गा दौ गार्धो गं श्रुतेर्मतः । हविष्कृद्वसये कालं वाग्विरपे गतथैव वा ॥ ३५ ॥ सूक्तवाक्ये गत्व मिष्टं विभागः सूक्तवाक्ये । प्रांनांतरे प्रमालिङ्गं कृतिश्च

यौ जोंत्यन संस्क्रिया। याज्ञानुवाक्ये च वंस्थान्मने तौ गेरनूहने। १३। कण्ठ्या दिसा मिस्वायोनि स्तैः त्रस्ये एव दोनारे। नो हं तोत्रे वशस्त्रे वा ज्योपां न्यात्यप
दाज्येके। १४। लोपोत्यस्यैवं विंशता वैकैत्रिकत्वेत्ययोः। एकस्पर्शचिद्भूगर्गनं दशाहो मध्यगोगणे। १५। विक्रमो पूर्व संख्या सुस्तोमे स्यामागमो धिके। प
र्वमानेत्वापुनः क्रान्त्यो मिधेनीषु वागमः। १६। षोडशी प्रकृतावेव तृतीय सवने सव। सेवो ग्रयण तो ग्राह्यः सवसेस्तु तशस्त्रकः। १७। द्विरोत्रे गिरसां नि
त्यः सो न्येयैः। १८। धूर्पे वीप्सान्याहीने विषुवाग्रयणाग्रता। १९। जर्गोत्सुमाव विषुवान्द्वयं सामोऽखधर्मयुक्तः। स्वमेन्द्रो यवस्थानं तथो कामेतु दु
ग्रजा। २०। काम्येष्टु नतायां न सातु धारो ग्रहाश्रया। सैदिनं वा पितत्रैव प्रदानं तत्र नैव हि। २००। नित्यं च्यनी कौमुद्या धौ नंगव्यूठ इष्यते। च्य
नी कावृत्तिः स्वस्थानात्पदो न्येयस्थानतामनौ। २१। त्वेस्तोत्रो ग सौमनि कालार्थः स्वर्दगन्वयः। प स्थे साम्नो विभज्यो निस्तथैकादशि निष्पि। २२। विश्व
जित्सर्वपृष्ठे सावैरूपं पृष्ठ एव व। त्रिदशब्देन वृत्तार्थः पृष्ठे संसवगोउभे। २३। षडहान्ते मधुशानं सह तत्पडे हे पुनः। पुनः पुनर्ववायेतु सत्रे मधुशानं
भवेत्। २४। नाहरन्यन्मान संस्याद्धर्नी सत्रकर्तृता। बाधस्तत्र विजा मिष्टः सत्रलक्षणमेव च। २५। अही नलक्षुणं चैकापौ उरी कस्य दक्षिणा। विभज्य
प्रत्यहं नेयाया वत्संख्यं मनो र्जकः। २६। मानाहृती वास सास्तो हर्गणे वास सोभिदा। काले सात्वाहृतेः कापो हृदं यादि पशौ हविः। २७। तथैकादश सं
ख्यं स्यात्तदन्यैः सिष्टकृत्रिभिः। मध्यधेडा भक्ष बाधो वा निष्ठुरपि बाधकः। २८। इडा भक्षः प्रशास्तुः स्यान्दागस्तस्यैक एव वा प्रतिप्रस्तुतुर्नो भिक्षोः

जिनेसे। पेशो सन्नाय्यतश्चासौ तत्रापि पयसोमतः॥४४॥ अग्निं द्वायां पयसोसौ सत्रोहीनेषु तादृशार्त्तौ। कौंड्यापि न सत्रत्वं। स्तेनसाम्योन्नोदकः॥४५॥
त्रिवत्सोम्यान्नातिदेशः। षडेहेषु गणत्वं। द्वादशाहासुतोक्थ्ये सप्रोक्तोक्थ्याश्च तत्र सः॥४६॥ गार्गी वृणलोपान्नो दीर्घो मेव नार्मत्तौ। नार्मत्तौ द्वेदि
कानामप्यत्र स्याद्दोमनामत्ता॥४७॥ नातिदेशो दीर्घो मेव सौर्वचनतः। कवित्। संप्रयोगार्थस्मरणं। द्वीहित्वोद्युविवक्षितं॥४८॥ यज्यर्थत्वं निरासो
वासंनिर्वातिषु वा त्रसः। निमित्ततोक्ता पूर्वस्य संचयतिषु वा तथा॥४९॥ वाक्सीये पूर्वशेषत्वदीक्षणीयांगतास्वरेलैंगिकपूर्वशेषत्वदेव तौ विभ्रहा
दिन॥५०॥ औत्तौ गोपूर्वशेषत्वमुपांशुत्वं पदार्थगं। वाग्ये मोदशगिस्तद्विभ्रमिधर्मः प्रतीष्टकं॥५१॥ पैत्तिर्यज्यंततांत्येन त्रिरम्यासञ्च वांन्व। औ
रभणीयानादृजि। त्रादेरनुहने॥५२॥ निर्वचिमन्त्रे गूहः स्यात्तरे संधान्यशब्दगः। नैयज्ञपतिशब्दे सौ यजमानपदे तु सः॥५३॥ न स्याद्वरिवदा
गूहः सांडे। प्रथममग्निगुबाधः स्याद्विराबाधस्तिरायदात्॥५४॥ ईरापदे प्रगाणं स्याद्वीतिः सामादिरूपे तौ। उह्येयं योनिसः
स्यात्सोमसंस्कारकम्॥५५॥ प्रत्येवं च समाप्तं तत्समाप्तुवत दिष्यते। रुढः स्यादुन्नराश्वस्त्रैशौकं विषमासुतु॥५६॥ पृष्ठसाम्नोः प्रगायः स्याद्योर्ध्वज
यमुखेषु। शावोश्वाधीगवेष्पे षगव्ये च द्रैषु सह च॥५७॥ गीतिभेदे विकल्मः स्याद्यद्वेत्त्यादिकास्तुतिः। प्रगीतोयं सह सेतियं प्रनेषुतान्ता॥५८॥
उत्तरादिषु सामोहस्त्वचस्तोभातिदेशनास्त्वर्थोधिकं विवर्णं च प्रत्येक्षात्कार्यकारिता॥५९॥ अत्रोवविधिना तद्विकारेण च समाप्ता। स्वशब्दादपि

श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीसरस्वते नमः॥ श्रीविजयादुर्गायै नमः॥
हरिःॐ॥ स्वादिष्टयामदिष्टयापवस्वसोमधारय॥ इंद्राक्षुपात्तेव
सुतः॥ रक्षोहा विश्वचर्षणिरभियोनिमयो हतं॥ दुणासुधस्थ
मासदत्त॥ वरिवोधा तमो भवमंहिष्ठा वत्र हंतमः॥ पर्षिराधो मघो
नां॥ अभ्यषमहा^{३०}देवानां वीतिमंधसा॥ अभिवाजमुत श्रवः॥ लो
मछाचरामसिद्धिर्दर्थं दिव दिवे॥ इंद्राक्षेन आद्रासः॥ ३॥ पुन
तितेपरिस्तुतं सोमं सूर्यस्य दुहिता॥ वारेण राश्वतातना॥ तवी
मण्वीः समर्थ आगृभ्णति योषणो दद्रा॥ स्वसारः पार्यं दिवि॥ त

श्रीगणेशायनमः॥तोतेप्रथमा॥ १॥ सातेसाप्रतिदिनाया॥ ३॥ तेषे

१५

अथवा १५५५

१३०
५ (०३)

य अकिं न कृत्तकं गंधान् ॥ मोहे मोहे समग्रहस्य
जीवंस्ते रं वि रं प्रेरिते स्त भयेति ॥ २ ॥ उच्यते मे
वदा शिष्यं स्नेहस्य जीव नो पायस्तु मौलिकरा
मभद्रस्य संनिहितः ॥ मुरली ॥ कथमिव ॥ तम
सर्वं यत्प्राप्तं स्तिवाल्मीकि तपो वनो पक्वठा
परित्यजित्व लेलु मणे सीता देवि प्राप प्रसव
वेदना आत्मानं प्रति दुःखं संवेदना रूपा प्रवा
हे निक्षिप्तवती तदेव तत्र दारका ह्यं प्राचेतसस्य
महर्षे गंगा देव्या प्रसूत्या ॥ मनावती भ्यां गंगा
पृथिवी भ्यां जभ्युपपन्ना रसातलं च नीता ॥
स्तनया गां सुरेण च दारका ह्यं प्राचेतसस्य
महर्षे गंगा देव्या स्वयं मर्षितं ॥ मुर० सविस्मये ॥

सुतेन वैसा

धानं ता माह ॥ प्रतिकल्पिता भरणमंगलात्वा
प्रतीक्षते को या मुक्ता सर्वे च मह वयश्च ॥ तदे
हि संभावया स्मान् ॥ अथ जविना पुष्पके धन
सं स्वदेशं पुर्णे क्रोम्याश्च मेध सज्जो भवेति ॥ रामः ॥
यदा शपां पयति भगवान् ॥ शं० इतो इतो एतु
देवः ॥ रामः पुष्पकं प्रवर्तयेत् ॥ गवति पंचवटी
पुरुजं तो परो धातु क्षम्यता प्रति क्रमो रामस्य ॥
शं० ॥ देवपश्य ॥ गुजं लंज कुटीर कौशिक च य
धुशोर वली च कस्तं वी ठं वरमूयो मौलिकि कु
ले ॥ कौचावतो यं गिरिः ॥ एतस्मिन् प्रका ॥ लापि
मा प्रचलता मुहं जिताः कृजिते रुद्धं ति पुराणरा
हिता न रुक्मे धेषु कुभी नसा ॥ २० ॥ अपि च ॥ ए

३

तेतेकहरेषु गङ्गा दनद सोदावरीवारयो मेधा
 केविप्रमोक्षिनी लक्ष्मी स्वराः शोभा भूतो दा
 धिगाः ॥ अन्योऽप्यप्रतिधात स कुलचेलक
 लोकमोलाहकैरुताकास्त इमे गभीरपथ
 सः पुण्याः सरित्सगमाः ॥ २५ ॥ इति निष्क्रान्ताः
 सर्वे ॥ ॥ इति द्वितीयोऽंकः समाप्तः ॥ ततः प्र
 चिन्तितं दीदृश ॥ एका सखि मुरले किम
 सि संभ्रांतिव ॥ मुरली ॥ सखिते म स्रेषे
 ता स्मिभगवतौ गस्तस्य पन्यकोपा मूढ
 या सरिद्वरांगो दावरी मभिधातु ॥ ज्ञाना
 स्येव यथावत् परिगागा प्रभृति ॥ अमिभि
 न्नो गभीरहादत्त मुटुगुरुव्यथा ॥ पुटपाक
 प्रतीका शोरा मस्य क रुणा रसग ॥ १ ॥

परिच्छेद

तमचतुर्धा विधेष्ट जनक एविनिपात जन्म
 मा प्रवृत्ता गतेन दीर्घ शोक संतापेन संप्रति
 परिशीतो रात्रभक्तः ॥ तमवली वष के पित
 प्रिवसबंधनं मेदय ॥ अधुना च रात्रभदे
 ण प्रलिनिते प्राप्तेन नियते मेव पंचवटी वनेव
 ध्वस्त निवास विस्मय भसा शिष्टः प्रदेशः प्रह
 व्याः ॥ तेन च नि सर्ग धीर स्याप्येव विधाया
 प्रवस्थापामति गभीर भोग शोक शोभ
 संवेगा स्तुदेव देम हांति प्रमादस्थानानि
 इति नीयानि तद्गवति गोदावरि स पा तत्र
 भवसा सावधानं वा अभिलष्य ॥ किंचि
 दाते इति कर भो भ इति तेषां कवेदिः

२

प्राणा बोधपंतः परस्परं १ कथयंतश्च मांति संनृष्यंति चरमं निच।
 १४०। तेषां स ततपु कानां भजतां प्रीतिपूर्वकं १४१। दशमि वृद्धि यो गंतये न मा
 भु य मांति ते १४२। अथा च तं समाधा तुं न शक्नो वि मयि स्थिरं १४३। अभ्यास
 यो गे न ततो मा मिच्छा सुं धनं जय १४४। अभ्यास एव समर्थो सि मत्कर्म पर
 मो भव १४५। मदर्धमपि कर्मणि कुर्वन्ति हि मवाप्यसि १४६। अथैतदप्य
 शक्नो सि कर्तुं मयोगमाश्रितः १४७। सर्वकर्मफलसागंतनः कुरुपनात्म
 वान् १४८। अथो हि ज्ञानमभ्यासात् ज्ञानाध्यानं विशिष्यते १४९। ध्याना
 त्कर्मफलसागस्यागाच्छोतिरनंतरं १५०। त्रयोदशो १५१। ध्याने नात्म
 नि पश्यंति केचिदात्मानमात्मना १५२। अन्ये सांख्ये न यो गे न कर्म
 यो गे न चापरे १५३। अन्ये सेवमजानंतः श्रुत्वा न्ये भा उपसते १
 तेषि चाति तरे सेवमत्यं भुनि पुरायणाः १५४। सप्तदशो १५५। सहा
 नुरुपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत १५६। अध्यामयो यं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स
 एव सः १५७। अष्टादशो १५८। न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्मणि यशो मतः १
 स्तु कर्मफलसागी सत्यागी तमभिधीयते १५९। पंचैतानि महाबाहो का
 रणानि निबोध मे १६०। सांख्ये कृत्वा ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्म
 णां १६१। अधिष्ठा नं तथा कर्तृकरणं च पृथग्विधं १६२। विविधा च प
 थकू चेष्टादैवं चैवात्र पंचमं १६३। शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रार

सप्तमे।

श्रीमद्योगेश्वरसुखमश्नुते। १२६। योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनांतरात्मना। श्री
धावाभजते यो मां समेयुक्तमो मतः। १२७। नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमा
या समावृतः। मूढो यं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययं। १२८। येषां हतगतं
पापं जनना नोपुण्यकर्मणाम्। ते हं दमो ह निर्मुक्ता भजंते मां दृढव्रताः। १२९। अहं
मे। अभ्यासयोगयुक्ते न चेत्तस्य नान्यगामिनी। परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्था
वृत्तिं यत्नः। १३०। अनुन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः। तस्याहं सुलभः पा
थे नित्ययुक्तस्य योगिनः। १३१। नवमे। सततं कीर्तयंतो मां यतंतश्च दृढव्रताः।
नमस्यंतश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते। १३२। ज्ञानयज्ञेन वाप्यन्ये यजन्तो मां
प्रपासते। एकस्ते न एथ ह्येन बहुधा विश्वतो मुखं। १३३। अनन्याश्रित यतो मां
ये जनाः पर्युपासते तिस्रोऽतिशयाभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहं। १३४। पञ्चपु
ष्पं फलं लोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति। तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रया
तात्मनः। १३५। समोहं सर्वभूतेषु न मे देव्योस्ति न प्रियः। ये भजन्ति नु मां भ
क्त्या मयि ते तेषु वाप्यहं। १३६। अदिचेत्सुदुराचारो भजने मानन्यभा
कः। साधुरेव समं नव्यः सम्पत्तयुवसितो हिसः। १३७। क्षिप्रं भवति ध
र्मात्मा शीघ्रं चोत्तिष्ठति। केन तेन प्रणिजानी हि न मे भक्तः प्रण
इति। १३८। मां हि पार्थ व्यपश्रित्य येऽपि स्मरुः पादयो नयः। स्त्रियो वै
रथास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परां गतिं। १३९। दशमे। मच्चिनामकृत

श्रीमद्यजुर्भाषिषट्कर्मनिर
तवेदशास्त्रसंपन्नराजमा
न्यराजश्रीमांतीर्द्विगदितवा
वायां प्रति — — — —

कथाभिलाषीवापदीक्षितमणे
शिकारवासायनरगंधकलानेक
साष्टांगनतितनयः अन्नसक्षे

मर्वेशारवबहुल १३ रविधारजा
णोनस्वकीयकुरात्रजाणवावे
विशेषसारख्यायनहोत्रपधतिचे
पुस्तकलेखनसंपूर्णसाहलेग्रं
थसंख्या ५१ हजार अनुदमासेके
लीआहेत्यासदोनरूपेपूर्वीअह्मा
कडेगतवेषीदिलेआहेतसाचावपरा
उदोनदखेइंगजीकागदलागले
साचीरवरेदीस सधानउआणेप
दलेहोयेपाउणेसातआणेलेखक
यासदिलेआहेत • चाररुपयेत

धानेरा आणे रा॥ पौडुरंगपंतना
सायाजवळ देऊ न पाठविले अस
ना अहो सपोचलीख पाठकन
देणे सहा साति विशेष काय
किहिणे हे नमस्कार